

10

V sobotu ráno po Andrewovom odchode sa Claire pozrela von oknom, keď vysávala obývačku, zatiaľ čo sa deti pripravovali na príchod otca, ktorý ich mal vyzdvihnúť – v skutočnosti sa však flákali a boli ešte v pyžamách –, a videla, ako pred domom zastavila a zaparkovala Emilina matka Lydia.

Poslala Emily svoju matku, aby za ňu orodovala? Claire sa trochu zachvela. Lydiu sa veľmi ťažko hovorilo nie. Bola vždy tou najočarujúcejšou ženou, akú kedy Claire videla, keď vyrastali. Mala kariéru prvotriednej firemnej právničky a vďaka elegantným kostýmom a značkovým podpätkom vedľa nej Tessa pôsobila vždy trochu vyblednuto a nevkusne, nech už na sebe mala čokoľvek. Nikto nemohol konkurovať Lydiinmu ostro strihanému mikádu a dramatickému červenému rúžu. Claire tú ženu obdivovala, lebo bola nesmierne rázna a seriózna. Momentálne bola rozvedená s Emiliným otcom, ktorý utiekol so svojou sekretárkou (s Emilinou rodinou sa zjavne tiahli všetky kliše a morálne poklesky) pravdepodobne preto, lebo Lydia pripadala dosť zastrašujúca aj jemu.

Vek neurobil Lydiu menej očarujúcou ani hrozivou a Claire uvažovala, či má odvahu poslať ju preč, ak jej prišla povedať, prečo musí Emily odpustiť a znovu sa s ňou priateliť. Na Lydiu bolo niečo, čo v Claire vyvolávalo pocit, že je ešte vždy trápna dvanásťročná dievčina.

„Claire, drahá,“ prihovorila sa jej Lydia, len čo otvorila dvere. „Emily mi povedala, čo urobila. Je mi to tak strašne ľúto. Neviem si predstaviť, na čo myslela. Som z nej zhrozená! Môžem ísť ďalej?“

„Samozrejme,“ prikývla Claire zdvorilo a ustúpila, aby Lydia mohla prejsť cez vchodové dvere.

Claire odviedla Lydiu do kuchyne, ktorá bola momentálne najupratanejším miestom v dome, lebo sa už postarala o chaos po raňajkách. Keď uvarila kávu, Lydia sa pokúsila o to najrozpačitejšie objatie v živote. Lydia sa nerada objímala. Claire v duchu uvažovala, že za celých tridsať rokov, čo sa poznali, ju nikdy neobjala. Dokonca aj v deň Clairinej svadby sa k nej Lydia nahnula v krásnych staromódnych šatách značky Chanel a namiesto skutočného objatia sa k nej neisto priblížila lícom. Claire napadlo, že by radšej uprednostnila bezprostredný prejav na tému *Prečo je to Emily veľmi ľúto*, pred tým, aby ju Lydia ešte raz objala.

„V každom prípade,“ pokračovala Lydia a pustila Claire, takže sa im obojm uľavilo, „prišla som zistiť, či pre teba môžem niečo urobiť. Tvoja matka mi vravela, že si toho bastarda vyhodila z domu, a tak predpokladám, že budeš potrebovať právnika. Preto som si dovolila obvolať pár priateľov a kolegov a mám pre teba zoznam najlepších právnikov v oblasti rodinného práva.“

Lydia podala Claire zložku s úhľadne popísanými papiermi. Claire bola ohromená, ale neprekvapovalo ju to. Lydia bola žena činu, nepotrebovala zbytočné slová. Rada veci napravovala. Zrejme zhodnotila situáciu svojím zvyčajným nesentimentálnym spôsobom, uvedomila si, že priateľstvo Emily a Claire sa nedá zachrániť, a rozhodla sa namiesto toho sústrediť na to, čo sa napraviť dá. Ak Lydiina dcéra zničila Claire život, Lydiino riešenie spočívalo v pochopení, že ospravedlnením nič nedo-

siahne, a namiesto toho sa sústredila na to, aby Claire zabezpečila čo najlepší rozvod.

„Toto pre teba pripravila moja sekretárka. Victoria Deanová je najlepšia, je uvedená ako prvá. Ostatní právnici sú iba záložníci, keby si si s ňou nerozumela,“ vysvetlila Lydia. „Dúfam, že ti to neprekáža, ale už som preverovala, či ťa môže vziať, a dobre, možno som to prehnala, ale požiadala som ju v tvojom mene o lepšiu sadzbu. Dostala som veľmi dobrú ponuku!“ dodala v záchvate hrlosti. „V každom prípade, je ako žralok. Andrew bude šťastný, ak mu zostanú spodky, keď s ním Vicky skončí.“

„Ja... Lydia... neviem, čo na to povedať. Potrebujem vôbec právnika?“ opýtala sa Claire neisto.

„Áno!“ zvolala Lydia zdesene. „Samozrejme, že potrebuješ právnika, keď sa rozvádzaš. A dobrého!“

„Aha. O tom som ešte nepremýšľala. Musím ho mať? Príde mi to také... definitívne a agresívne, právnici a všetko okolo toho.“

„Claire, si si úplne istá, že toto je to, čo chceš?“

„Čo máte na mysli?“

„Rozvod.“

„Prosím, prestaňte to nazývať ‚rozvod‘. Rozhodli sme sa, že budeme žiť oddelene. O rozvode sme ešte nehovorili.“

„Nuž, je to prirodzený ďalší krok. Odlúčite sa a potom sa buď dáte opäť dokopy, alebo sa rozvediete. Chceš sa k nemu vrátiť?“

„Nie...?“

„V tom prípade sa budete musieť rozvieť.“

„Naozaj sa rozvedieme?“

„Preto som sa pýtala, či si si tým istá, Claire, drahá. Týmito vecami si musíš byť veľmi istá. Nemôžeš sa rozvádzať len tak z rozmaru,“ vyhlásila Lydia prísne.

„Nie je to z rozmaru. A áno, som si istá. Len neviem, prečo sa musíme tak ponáhľať.“

„Treba si čo najrýchlejšie zohnať dobrého právniku, aby si ochránila seba, deti a svoj majetok.“

„Nemám žiadny majetok.“

„Myslím dom a všetko ostatné. Všetko je majetok.“

„Ale ja nechcem, aby to tak bolo,“ bránila sa Claire. „Nechcem sa hádať ešte aj o tom, kto dostane cédečko Debbie Harryovej alebo že nám zo sady dvanástich vidličiek zostalo deväť, takže kto dostane štyri a kto päť? Snažíme sa k tomu pristupovať civilizovane – koniec koncov, je stále otec mojich detí. A vravel, že si môžem nechať dom. Práve riešime, ako správne pristupovať k deťom a tak ďalej. Vlastne si ich čoskoro príde vyzdvihnúť.“

„Samozrejme,“ prikývla Lydia. „Úplne to chápem. Niekeddy sa človeku pošťastí a rozvod prebehne pokojne. Dúfajme, že on to cíti rovnako a že to uzavriete ako dvaja dospelí. Ale podľa toho, čo som zažila, sa rozvod nezriedka začína veľkými sľubmi o veľkorysosti a zdvorilosti a potom, keď si tí kreténi uvedomia, koľko ich to bude stáť, sa veci zvrtnú. Takže ak sa rozhodne robí ti problémy, potrebuješ dobrého právniku, ktorý mu pôjde po krku, skôr ako sa stihne spamätať, a najlepšie je byť pripravený a mať ho v zálohe. To je všetko. Musíš sa chrániť. A tiež musíš prijať pomoc, keď ti ju iní ponúkajú, drahá. Byť slobodnou matkou nie je ľahké. Zažila som to. Nepochybujem o tom, že to zvládneš, ale prečo si to sťažovať? Nie je nič zlé na tom, keď potrebuješ alebo prijmeš pomoc. Tak mi dovoľ, aby som ti s tým pomohla, a choď k právničke, ktorú som ti našla. Pre istotu.“

„Dobre. Ďakujem. Ide iba o to, že... Keď sa rozhliadam okolo seba, nejde mi do hlavy, ako si to všetko rozdelíme. Ako sa rozdelí ŽIVOT? Všetko je hneď o čosi skutočnejšie.“

„Je to skutočné,“ skonštatovala Lydia vecne. „A je to viac tvoj život ako jeho, takže sa uisti, že dostaneš všetky dobré kúsky. Aj